

Rukávy

Nedvědi

1. Lásko tajená, láska bez jména, den co den kradeš spánek můj.
Dlouho vím, že tě ráda mám, ale touhu svou před tebou skrývám.
Vím, vím, že jsem troufalá, pane vysněný, pane vzdálený,
vím, vím, že jsem troufalá, ale přísahám, že se mi líbíš.
2. Dívko nesmělá, proč bys nechtěla zítra se mnou si schůzku dát?
V lesním zákoutí ústa ztichnou ti, víno nám rozpaky zkrátí.
Má láska je tajnou hrou, paní vysněná, paní vzdálená,
má láska je hříšnou hrou, při níž rukávy zbarví se trávou.
3. Ty mě můj pane, málo znáš, já jsem doufala, že my jméno dáš,
chvíle v náručí - to mně nestačí, pořád to jsou jen chvíle.
Vím, vím, o co chtěl bys hrát, ty chceš ublížit a já milovat,
vím, vím, o co chtěl bys hrát, však mé rukávy zůstanou bílé.
4. Já tě má paní, málo znal, místo k oltáři jsem tě k lůžku zval,
já líčil pastičku na chtivou šelmičku, laň ale nebudu střílet.
Vím, vím, to se může stát, ale ublížit je též milovat,
vím a vždy budu vzpomínat na tvé rukávy jako sníh bílé.